Dagboek van een Kabeljauw Canal de la Marne au Rhin Deel 5

Het Canal de la Marne au Rhin is de verbinding tussen Vitry-le-François met Strasbourg of wel de verbinding van de Marne met de Rijn.
Corrie in gesprek met de sluismeester. Hier leveren we de afstandsbediening weer in. Verder wil de sluismeester weten welke route we van plan zijn te nemen.

Toen we deze sluis invoeren stonden de bolders onderwater . De wrijfhouten dreven doelloos naast het schip omdat die gekke ronde kant ook onderwater was. De foto is genomen toen we al één meter gezakt waren.

Vitry-le-François is een heus binnenvaartcentrum waar we vlot door heen varen.

Na ongeveer een half uur komen we op de splitsing.

Tot la Meuse varen we nu ‘berg op’.
Dus alle sluizen zijn leeg als we er in varen.
Tijdens het schutten gaan we telkens circa 3m omhoog

Soms gaat het vullen van de sluis rustig, soms met donderend geweld. De trossen slijten er flink van.

De detectie voor de sluis is nu niet met het kastje maar met een lasersignaal. Twee ‘ogen’ zien het schip en zetten de sluis aan het werk.
Het zijn er 45 in dit kanaal en weer een tunnel van bijna 5 Km

Ook passeren we weer een flink aantal aquaducten.

In Pargny sur Saulx vinden we onze eerste overnachtingsplaats met picknicktafels en parkeerplaats

Het weer is omgeslagen, er hagen veel regenbuien om ons heen.

De sluis bij Fains les Sources is een ander verhaal. Bij de vorige sluis hadden we kennis gemaakt met de sluismeester. Hij vertelde over zijn kinderen en dat hij pas kort hier bij de VNF werkt. Eerder kwam hij een storing verhelpen maar nu zou hij de brug en de sluis bedienen want er waren werkzaamheden aan de brug.

Tot en met het vastleggen in de sluis ging het goed. Maar toen het water begon te stromen was het zo heftig dat eerst bij mij de voortros afbrak en direct daarna brak bij Cor de achtertros. We lagen plots los in de sluis!
De Kabeljauw werd door het water naar voren geduwd en knalde hard tegen de sluisdeuren.

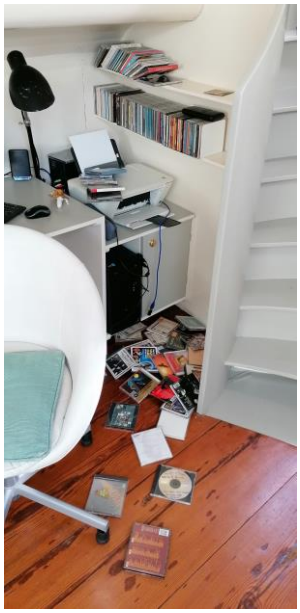

Het anker haakte in de deur terwijl het water in de sluis steeg. Ik zag het en draaide de rem van de ankerlier los zodat het anker weer uit de deur kom komen. Cor heeft nog een paar dagen last gehad van de plek waar de tros tegen haar aan was gekomen.

We begrepen dat dit de eerste keer was dat de sluismeester de sluis bediende. Waarschijnlijk heeft hij alle kleppen in één keer opengezet of de kleppen te snel achterelkaar bediend.

De schade aan het schip viel verder wel mee, de CD’s waren uit de kast gekomen.

Voor de schrik halen we gebak bij de patisserie .

Het weer knap wat op en de natuur laat haar kleurrijke kant zien.

Opnieuw vinden we de Bokkenorchis .

We naderen Bar le Duc het is nu maandag 10 mei 2021. We hebben 421 Km gevaren in circa 350 uur.

Ik verwerk de oude trossen in stootkussen. Helaas zijn we er een paar verloren onderweg. Deze trossen vertrouwde we niet meer.

Bar le Duc is een leuke stad om eens door te wandelen, veel gebouwen tonen nog de glorie van het verleden.

Men claimt hier de uitvinding van de fiets

Bond bewaakt de omgeving vanuit zijn ‘hochzits’.

Na een paar dagen rust gaat de reis verder.

De Port de Ligny en Barrois tracteerd ons op een regenboog boven haar ruime haven.

Naix aux Forges We beginnen hinder te krijgen van de vele waterplanten die zich in de schroef verwarren tot een kluwen van stengels. Er is een scherp mes nodig om de kluwen los te krijgen

Opnieuw orchideeën, nu zien we de Purper Orchis

Voor we naar de steiger bij de tunnel gaan haal ik eerst nog een bos waterplanten uit de schroef.

Laatste aanleg voor de tunnel de Mauvages. Morgen gaan we eerst de sluis door en daarna door de tunnel.

In het verleden sleepte de VNF met een elektrische sleepboot de schepen door de tunnel.
Ze gebruikten een lange ketting die op de bodem van de tunnel lag en op de sleepboot door een goot en over een kamwiel liep om deze voort te bewegen.

Daar gaan we dan. Deze keer fietst een er VNF-mannetje met ons mee door de tunnel.

Bij het binnenvaren van de tunnel realiseren we ons dat we vergeten zijn de schijnwerper op de boeg te zetten. Deze tunnel is minder verlicht dan het Souterrain de Balesmes bij Langres. Dus heb ik snel alsnog de lamp op de lier gezet

Delen van de tunnel de Mauvages staan in een soort korset om de berg buiten te houden.

Na anderhalf uur strak sturen zijn we de tunnel weer uit.

De komende 11 dagen wonen we in Void–Vacon. Voor de deur bij een kantoortje van de VNF

Op de fiets de auto ophalen met onderweg een lunch picknick .

Met een elektrisch treintje werden vroeger de schepen door het kanaal getrokken. Een locomotiefje staat nog als ornament bij het VNF kantoor.

Corrie is een paar dagen naar Nederland geweest en heeft nieuwe trossen en wrijfhouten meegebracht

Zwaar weer op komst! Felle onweersbuien pakken samen boven Void–Vacon.

Aan de overkant van het kanaal liggen de ruïnes van een oude burcht.

Een medewerker van de VNF komt ons op het hart drukken dat de volgende brug echt maar 3,5m hoog is.

Daarom meet ik de vlaggenstok op de boeg extra goed op. Dat is onze maat stok, 3,45m is de uitslag van de meting ons dak is 3,3m hoog

In verband met werkzaamheden zijn er balken onder de brug aangebracht.
Het gaat om de brug op de foto!
Als we dan eindelijk door de brug varen gaat onze vlaggenstok netjes tussen de balken door! De brug is echt geen 3,5m meer door de regen staat er meer water in het kanaal. Gelukkig gaat de stuurhut wel helemaal onder de balken door.

Verder gaat de tocht, we zijn bijna bij de kruising met de Maas. Het gekanaliseerde deel heet Canal de l'Est. Dit loopt gedeeltelijk parallel aan de Maas ofwel la Meuse zoals ze hier zeggen

Voor we op de splitsing zijn passeren we het mooiste Aquaduct van deze reis. Het ligt vlak bij de stad Troussey en we kruisen met Canal de la Mare au Rhin de Maas, la Meuse.

Daar is de splitsing met Canal de l'Est, rechtsaf naar Strasbourg en linksaf naar de Noordzee.

Dinsdag 1 juni, 496Km en 178 sluizen.

Wat we verder beleven kunt u lezen in deel 6 van het dagboek van een Kabeljauw.